

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27C/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200736
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6118200736.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobkyne: G.. D. U., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Š. XXXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., Šumavská 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, proti žalovanej: P.. M. M., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: O. XX, zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 41, o zaplatenie 38 300 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 36 700 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 36 700 € od 22. 12. 2017 do zaplatenia.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 92 %.
- III. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu.100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica 22. 12. 2017 a postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 9. 4. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 38 300 €, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 22. 12. 2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobkyňa podanie žaloby odôvodnila tým, že za účelom rekonštrukcie rodinného domu poskytla žalovanej sumu vo výške 38 300 €, ktorá tvorí žalovanú sumu. Žalobkyňa vyplatila žalovanej predmetnú sumu po častiach prostredníctvom vkladov na účet žalovanej IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Konkrétne išlo o vklady: 15. 1. 2016 suma vo výške 1 000 €, 22. 3. 2016 suma vo výške 6 000 €, 23. 3. 2016 suma vo výške 150 €, 18. 7. 2016 suma vo výške 1 800 €, 31. 7. 2016 suma vo výške 12 000 €, 9. 8. 2016 suma vo výške 850 €, 23. 9. 2016 suma vo výške 1 200 €, 6. 10. 2016 suma vo výške 1 600 €, 11. 11. 2016 suma vo výške 1 000 €, 24. 3. 2017 suma vo výške 9 700 €, dňa 22. 6. 2017 suma vo výške 3 000 €. K rekonštrukcii rodinného domu, ani k spätnému prevodu vlastníctva nehnuteľností na predávajúcich doposiaľ nedošlo. Z uvedeného dôvodu boli peňažné prostriedky žalovanej poskytnuté bez právneho dôvodu, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne. Peňažné prostriedky žalovaná doposiaľ nevrátila žalobkyni, preto si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa podania žaloby až do zaplatenia. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení predložila spolu so žalobou kúpnu zmluvu z 19. 4. 2016, rozhodnutie o povolení vkladu z 10. 5. 2016, výpis z listu vlastníctva č. XX, potvrdenia o vklade v hotovosti na účet žalovanej.

3. Okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom z 10. 1. 2019, č. k. 27C/15/2018-144, ktorým návrh na prerušenie konania zamietol (výrok I.), zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni istinu vo výške 36 700 €

spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 36 700 € od 22. 12. 2017 do zaplatenia (výrok II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.) a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 % (výrok IV.). Voči predmetnému rozsudku podala žalovaná včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) tak, že uznesením z 31. 3. 2020, č. k. 13Co/119/2019-210 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v časti nároku, o ktorom rozhodol súd vo výroku II. a v závislom výroku IV. napadnutého rozsudku.

4. Odvolací súd v podstatnom vo vzťahu k ďalšiemu postupu okresného súdu uviedol, že „...Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude vykonať navrhnuté dokazovanie žalovanou výsluchom svedkov za účelom zistenia skutkového stavu. Po vykonaní dokazovania súd dôkazy vyhodnotí, čiže posúdi ich vierohodnosť a relevantnosť pre vyriešenie sporu. Dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach; pritom starostlivo prihliadne na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov. Okresný súd starostlivo zváži dôležitosť jednotlivých dôkazov, dôkazy zhodnotí z hľadiska pravdivosti. Okresný súd vyhodnotí prípadnú zaujatosť svedkov v kontexte celkového vyznenia výsluchu svedkov, vyhodnotí vierohodnosť výpovede svedkov, do akej miery je dôkaz výpoveďou svedka súladný s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne, či sa dôkazy navzájom dopĺňajú; celkové posúdenie vykonaného dôkazu výsluchom svedkov potom poskytne záver o pravdivosti, či prípadnej nepravdivosti tvrdených preukazovaných skutočností. Ak okresný súd zistí okolnosti, ktoré mohli ovplyvniť svedkovu vierohodnosť (napr. má príbuzenský pomer k účastníkovi a pod.) neznamená to nespôsobilosť svedčiť; tieto okolnosti vezme súd do úvahy pri hodnotení svedeckých výpovedí (NS ČR 21Cdo/731/2006). V odôvodnení rozsudku okresný súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil.“

5. Okresný súd sa tak v intenciách právneho záveru odvolacieho súdu opätovne zaoberal skutkovými okolnosťami prípadu a realizoval výsluch dvoch svedkov navrhnutých žalovanou. Súd sa však ďalej zaoberal iba v tej časti, v ktorej bol napadnutý rozsudok zrušený.

6. Z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj prijatým opatreniam zameraným na zabránenie šíreniu choroby COVID-19 účinných od 5. 5. 2020 (zverejnených na www.justice.gov.sk), súd pristúpil v súlade s § 196 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) k písomnej svedeckej výpovedi žalovanou navrhnutých svedkov U. F. a Y. O..

7. Dňa 22. 6. 2020 bola súdu doručená písomná svedecká výpoveď Y. O. z 18. 6. 2020, t. č. v Ú. W. W. spolu s prílohami. Na otázku, aby sa vyjadril, aký je jeho vzťah k stranám sporu, svedok uviedol, že so žalobkyňou bol v kamarátskom a pracovnom vzťahu do jesene 2017. Žalovaná je jeho matkou. Má vedomosť o predmete tohto konania, predložil aj kópiu časti žaloby a výzvy žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá tvorí súčasť prílohy k žalobe. Taktiež uvádza, že si žalobkyňa rovnakú sumu uplatňuje od neho v trestnom konaní a priložil k výpovedi aj časť svojej výpovede z trestného konania (7. a 8. strana z výsluchu obv. Y. O. z 19. 9. 2019, 24. 10. 2019 a 31. 10. 2019). Suma 38 300 € bola len vrátená pôžička zo strany žalobkyne, ktorú jej poskytla žalobkyňa 29. 1. 2016. Kvôli tejto pôžičke si zobral dovolenku U. F., ktorý je svedkom, že si túto sumu žalobkyňa požičala na mieste, kde došlo k uzavretiu ústnej dohody o pôžičke. Z tohto stretnutia mali vzniknúť aj fotografie, ktoré vie doložiť do spisu, rovnako aj dovolenku U. F.. Peniaze mali byť využité podľa svedka žalobkyňou na činnosť úverových podvodov (platba odvodov, úplatky, provízie atď.). Z načerpaných úverov začala žalobkyňa splácať žalovanej pôžičku. O splátkach vedel svedok a informoval o nich žalovanú.

8. Svedok Y. O. ďalej uviedol, že žalovaná nechala použiť peniaze od žalobkyne na stavbu v F.. Ako zábezpeka bol na žalovanú prepísaný dom v roku 2017. O celej pôžičke mal vedomosť aj F. O., ktorý mal ako prvý sumu 40 000 € požičiavať žalobkyni, ktorí sa spolu stretli, ale O. sa nepáčilo na čo sa majú peniaze použiť, tak z obchodu cúvol. Svedok osvojil svoju mamu žalovanú ako druhú možnosť, pretože vedel, že má našetrené peniaze. O tom, na čo peniaze žalobkyňa použije, sa s matkou nerozprával. Nešlo však iba o jednu pôžičku, druhýkrát od žalovanej zabezpečil pôžičku 36 999 € pre žalobkyňu v

júni 2016, za čo si mala kúpiť mot. vozidlo AUDI A7. Peniaze potom vkladala na bankový účet patriaci P.. Ž. podľa kúpnej zmluvy.

9. Na otázky zo strany žalovanej odpovedal tak, že bol účastníkom viacerých stretnutí žalobkyne a žalovanej, pričom prvé sa uskutočnilo na Ž. J. Q. W. v byte svedka Y. O.. Predmetom stretnutí malo byť dohodnutie podmienok splatenia pôžičky medzi stranami sporu a následné vyplatenie pôžičky žalobkyni, ktorá so žalovanou uzavrela ústnu dohodu, ktorú garantoval. Najskôr bola uzatvorená zmluva medzi žalobkyňou a ním ako sprostredkovateľom a potom medzi stranami sporu pri vyplácaní. Žalovaná podľa svedka odovzdala žalobkyni prvýkrát sumu 40 000 € na Ž. J. Q. W. a druhýkrát v A. pred ČSOB bankou na kúpu auta v 6/2016. Obidve pôžičky boli vrátené na účet vedený v Tatra banka a. s., na meno žalovanej, ktorý výhradne využíval svedok a žalovanú informoval len o niektorých transakciách.

10. Dňa 26. 6. 2020 bola súdu doručená písomná svedecká výpoveď U. F. z 24. 6. 2020. Na otázku, aby sa vyjadril, aký je jeho vzťah k stranám sporu, svedok uviedol, že so žalobkyňou nie je v žiadnom vzťahu. Videl ju raz koncom januára 2016 v Bratislave a dva razy v júni 2016 v F.. Je partnerom žalovanej. K predmetu konania uviedol, že 29. 1. 2016 bol so žalovanou v Bratislave autom, ktoré zaparkovali pri Avione a odtiaľ ich odviezol syn žalovanej Y. O., ktorý odovzdal žalobkyni peniaze, ktoré mu doniesli so žalovanou. Žalobkyňa sa poďakovala, vzala peniaze a sľúbila, že ich vráti čím skôr max. do 2 rokov. Na účel poskytnutia pôžičky sa žalovaná nepýtala. Nevedel uviesť, či žalobkyňa vrátila celú sumu, iba vie, že tieto peniaze Y. O. ďalej používal, resp. investoval do rekonštrukcie domu v Pate.

11. K výpovediam svedkov sa vyjadrila iba žalovaná, ktorá uviedla, že svedkovia potvrdili jej tvrdenia o tom, že žalobkyňa vracala peniaze na jej účet, z výpovede jej syna sa dozvedela, že pôvodne mal peniaze na pôžičku poskytnúť F. O., ktorého preto navrhuje v konaní vypočuť. Ak by sa súd nestotožnil s obranou žalovanej, potom žiada, aby súd vzal do úvahy, že účet žalovanej bol iba miestom plnenia. Žalobkyňa tieto skutočnosti mala potvrdiť vo výpovedi z 22. 5. 2020 v prípravnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava V, ČVS: E.-XXXX/X/VYS-W.-XXXX.

12. Počas pojednávania dňa 4. 8. 2020, ktorého sa zúčastnila iba žalovaná, zopakovala svoje doterajšie vyjadrenia a predložila do spisu ďalšie listiny, a to fotografiu z 29. 1. 2016, zmluvu o pridelení a zásadách používania identifikačných, autentifikačných a autorizačných prostriedkov z 22. 12. 2015, čestné vyhlásenie Y. O.A. z 31. 8. 2017, kúpnu zmluvu z 21. 7. 2015.

13. Pre úplnosť okresný súd uvádza rekapituláciu doposiaľ zisteného skutkového stavu a priebehu konania, ktoré bolo súčasťou odôvodnenia napadnutého a čiastočne zrušeného rozsudku.

14. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom z 19. 1. 2018, sp. zn. 19Up/3/2018, o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 38 300 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 22. 12. 2017 do zaplatenia. Žalovaná voči platobnému rozkazu včas podala odpor z 8. 3. 2018, ktorý odôvodnila tým, že tvrdenia žalobkyne o bezdôvodnom obohatení nie sú pravdivé. Žalobkyňa jednotlivými splátkami na účet žalovanej vracala pôžičku vo výške 40 000 €, ktorú jej poskytla žalovaná v hotovosti a ktorú jej mala vrátiť do 15. 6. 2017. Žalovaná poskytla túto pôžičku na požiadanie žalobkyne prostredníctvom jej syna Y. O.. Pôžička jej bola poskytnutá 29. 1. 2016 v čase okolo 15.00 hod. v W. A. Ž. J. Č.. X, v byte na prvom poschodí, ktorý v tom čase užíval jej syn, za prítomnosti syna žalovanej a jej druhu U. F.. Doklad o poskytnutí pôžičky nespísali, pretože jej žalobkyňa sľúbila vrátenie peňazí a syn žalovanej ju presvedčil, že žalobkyni má dôverovať. Až do času, keď si žalobkyňa začala uplatňovať žalobou svoj nárok, žalovaná považovala, že je všetko poriadku, pretože žalobkyňa jej poskytnutú sumu postupne vracala. Žalovaná sa stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností až 20. 4. 2017 a po tomto čase jej uhradila iba 3 000 €, čo odporuje tvrdeniu žalobkyne, že išlo o poskytnutie peňazí na rekonštrukciu rodinného domu v k. ú. F..

15. Žalobkyňa sa k odporu proti platobnému rozkazu vyjadrila v podaní doručenom 1. 4. 2018, v ktorom uviedla, že žalovaná na podporu svojich tvrdení neuviedla žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukázal poskytnutie pôžičky žalobkyni. Navrhla iba vypočuť jej blízke osoby a to syna žalovanej a jej druhu, ktoré by pravdepodobne svedčili v jej prospech. Poskytnutie tak vysokej sumy bez písomného dokladu sa javí objektívne ako nepravdepodobné. Existenciu pôžičky nie je možné preukázať len na základe tvrdenia žalovanej a výpoveďou jej dvoch blízkych osôb. Žalobkyňa okrem toho poukázala aj na prebiehajúce trestné konanie vedené v prípravnom konaní pod sp. zn.: E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX,

ktoré iniciovala žalobkyňa na základe trestného oznámenia, ktorý žiada pripojiť ako dôkaz, pretože v tejto trestnej veci vystupuje žalovaná a jej syn ako podozriví. Zároveň žalobkyňa navrhla pokračovať v konaní, na základe čoho v súlade s § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) postúpil Okresný súd Banská Bystrica dňa 4. 4. 2018 vec miestne príslušnému okresnému súdu na základe návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní a v súlade s § 11 ods. 5 ZoUK došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

16. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne listom z 30. 9. 2018, v ktorom zopakovala svoje tvrdenia uvedené v odpore proti platobnému rozkazu a iný dôkaz ako výpoveď ňou navrhnutých svedkov nevie predložiť a nevie sa ani vyjadriť, čo žalobkyňa urobila s peniazmi po odchode z bytu. Ak by nešlo o pôžičku, žalobkyňa by nemohla vedieť číslo účtu žalovanej, na ktorý mala vrátiť pôžičku. Ak by si uplatnila žalobkyňa nárok na náhradu škody aj v trestnom konaní, išlo by podľa žalovanej o prekážku litispendencie.

17. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 29. 11. 2018, žalovaná uviedla, že ak išlo o dohodu medzi žalobkyňou a jej synom, tak pasívne legitimovaným mal byť v tomto konaní jej syn a účet žalovanej bol iba platobné miesto. Peniaze od žalobkyne boli poukazované na splatenie dlhu poskytnutej pôžičky. Žalobkyňa na pojednávaní predložila ako dôkaz výpisy z mobilnej komunikácie (whatsapp) medzi synom žalovanej a jeho vtedajšou priateľkou pani F., ktorou preukazuje jednak dôvod a výšku poskytnutých peňažných prostriedkov na účet žalovanej.

18. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že syn žalovanej predstavil žalovanú ako jeho ekonómku a v tom čase nemohla vedieť, že ide o matku žalovaného pre rozdielnosť ich priezvisk. Prvýkrát videla žalovanú v lete 2016 v F.. Žalobkyňa v čase, kedy by jej mala byť poskytnutá pôžička zo strany žalovanej, vie preukázať, že sa nachádzala v nemocnici v Ružinove pri svojej ťažko chorej matke, ktorá už toho času nežije. Túto skutočnosť by vedeli potvrdiť zdravotné sestry, ktoré si ju pamätajú, pretože za matkou často chodievala. Rodinný dom v F., ktorý sa mal rekonštruovať za uvedené peňažné prostriedky, bol prepísaný len z dôvodu, že otec žalobkyne bol chorý a 2. vlastníkom bol jej brat, ktorý žije dlhodobo v zahraničí. Po rekonštrukcii tohto domu sa malo vlastníctvo previesť späť alebo sa dom mal predať a zisk z predaja pomerne rozdeliť aj medzi žalobkyňu. Žalobkyňa nevedela o tom, aký účet používa syn žalovanej. Peniaze, ktoré poukazovala na účet žalovanej pochádzali z čiastočne z pôžičky z banky, čiastočne išlo o vlastné prostriedky žalobkyne a časť bola od súkromných investorov, ktorých dohodol.

19. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa riešila všetky otázky s jej synom a účet, na ktorý vkladala peňažné prostriedky od roku 2014 užíval iba jej syn a podpísala čestné vyhlásenie, podľa ktorého výlučným disponentom účtu je jej syn. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že prvýkrát sa stretla so žalobkyňou 29. 1. 2016 na naliehanie jej syna, aby požičala peniaze žalobkyňi. Žalovaná preto požičala peniaze synovi a on následne žalobkyňi. Nehnuteľnosť v Pate bola na žalovanú prepísaná z dôvodu, že jej syn sa rozchádzal s p. Piroškovou a mal na seba rôzne dlhy a exekúcie. Žalovaná videla prvýkrát výpisy z účtu vedeného v Tatra banka, a. s., až keď jej bol doručený platobný rozkaz. Účet toho času už zrušila. O účet sa však nezaujímal, iba raz išla osobne do banky zriadiť trvalý príkaz, pretože jej syn mal dlh v zdravotnej poisťovni. S kartou k účtu disponoval syn žalovanej a na jeho telefónne číslo chodili notifikácie. Internet banking k účtu síce bol zriadený, ale nevyužíval sa. Žalovaná na pokyn syna Y. O. vybrala z účtu v hotovosti 6 000 € pre pána F., pretože taká suma sa nedala vybrať kartou. Žalovaná podpísala listiny ohľadom prevodu nehnuteľnosti na seba na naliehanie syna, avšak nemala čas a podrobne si ich nepreštudovala. Žalovaná napokon uviedla, že peniaze na pôžičku mala našetrené v hotovosti, pričom časť bola ešte z prvého manželstva a časť peňazí bola z predaja bytu, zvyšok si našetrila. Žalovaná si so súčasným partnerom postavila dom na pozemku, ktorý kúpili rodičia jej partnera, pričom na dom si vzala hypotéku z banky.

20. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 10. 1. 2019, žalovaná navrhla prerušiť konanie do skončenia tohto trestného konania, ktoré je vedené pod spisovou značkou E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX. Okresný súd o návrhu žalovanej na prerušenie konania právoplatne rozhodol rozsudkom z 10. 1. 2019, č. k. 27C/15/2018-144.

21. Z predloženej podstatnej časti vyšetrovacieho spisu ČVS: E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX, vyplýva, že predmetom vyšetrovania je zistenie, či podozrivé osoby uviedli žalobkyňu do omylu alebo využili jej omyl a obohatili sa tak na škodu cudzieho majetku, k čomu malo dôjsť na základe prevodu rodinného

domu pod zámienkou jeho rekonštrukcie a predmetom trestného konania je taktiež odovzdanie 45 000 € zo strany žalobkyne synovi žalovanej, čo však nie je predmetom tohto konania. Vyriešenie uvedených otázok by nemalo žiadny význam pre zistenie, či došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne. Navyše, voči žalovanej nebolo vznesené obvinenie, preto v danom prípade nie je možné hovoriť o existencii prekážky litispendencie, pretože chyba totožnosť osôb.

22. V priebehu konania bolo navrhnutých viacero dôkazov. Žalobkyňa navrhla pripojiť vyšetrovací spis Č.: E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX, vypočuť svedkov P. O., v prospech ktorého bolo zriadené záložné právo na rodinný dom v k. ú. F. a IA.. L.Š. U., brata žalobkyne, výsluchom týchto svedkov sa mali bližšie preukázať okolnosti prevodu rodinného domu za účelom jeho rekonštrukcie. Uvedených svedkov navrhla žalobkyňa vypočuť až na pojednávaní 29. 11. 2018. Výsluch žalobkyňou navrhnutých svedkov súd nevykonal z dôvodu, že ich výpoveď by bola vo vzťahu k predmetu tohto konania bez právneho významu, pretože ich výpoveďou sa mali preukazovať skutočnosti, ktoré nie sú predmetom tohto konania, t. j. bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobkyne. Navrhnutí svedkovia mali byť vypočutí ku skutočnostiam ohľadom prevodu nehnuteľnosti v k. ú. F. (súp. č. XXX), čo však nebolo predmetom dokazovania.

23. Súd si vyžiadal časť vyšetrovacieho spisu ČVS: E.-XXXX/X-Q.-W.-XXXX a vyjadrenie vyšetrovateľa z akého dôvodu v trestnom konaní odmietol vypovedať Y. O.. Vyšetrovateľ listom z 7. 12. 2018 uviedol, že syn žalovanej odmietol vypovedať v predmetnej trestnej veci, čím využil svoje zákonné právo, avšak neodmietol vypovedať z dôvodu, že by mu to neumožňoval jeho zdravotný stav, resp. že by bol naňho vyvíjaný akýkoľvek nátlak, o čom svedčí aj zápisnica z jeho výsluchu. Vzhľadom na uvedené, súd oboznámil strany sporu s obsahom výsluchu žalovanej v trestnom konaní, ktorý sa uskutočnil 25. 7. 2018 a s výsluchom syna žalovanej z 4. 9. 2018. Tým boli zároveň vyvrátené tvrdenia zo strany žalovanej, že jej syn odmietol vypovedať zo zdravotných dôvodov.

24. Po vrátení spisu odvolacím súdom vyšetrovateľ umožnil, aby sa s obsahom podstatnej časti vyšetrovacieho spisu oboznámila aj žalovaná, ktorá bola do súdneho spisu nahliadnuť 27. 5. 2020, pričom zo záznamu je zrejmé, že si vyhotovovala kópie aj z vyšetrovacieho spisu (ktorý je súčasťou prílohovej obálky, pozn. súdu). Jeho súčasťou je aj výpoveď P. F. z 3. 10. 2018, v ktorej uviedol, že syn žalovanej Y. O.É. ho chcel ovplyvniť, aby na súde svedčil v prospech žalovanej, že poskytla žalobkyni uvedenú pôžičku, dokonca mu za túto výpoveď ponúkol 5 000 €, čo odmietol a uvedenú skutočnosť vie dosvedčiť aj pred súdom. Ani jeden zo svedkov, ktorý vypovedal v uvedenej trestnej veci nepotvrdil svojou výpoveďou pravdivosť tvrdení žalovanej o pôžičke pre žalobkyňu vo výške 40 000 €.

25. Bez výzvy súdu bol 27. 12. 2018 doručený list syna žalovanej Y. O., ktorý bol toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody W. W. v inej trestnej veci, ktorým žiadal, aby ho okresný súd vypočul, pretože sa považuje za kľúčového svedka a jeho údajný zdravotný stav mu neumožnil vyjadriť sa pred vyšetrovateľom (uvedená skutočnosť bola vyvrátená, pozn. súdu). Syn žalovanej informáciami o tomto konaní a jeho priebehu nemohol disponovať vzhľadom na to, že je vo väzbe a nie je stranou sporu a teda je evidentné, že je v úzkom kontakte so žalovanou aj počas jeho väzby, ktorá ho o priebehu tohto konania musela informovať. Napokon, synovi žalovanej nič nebránilo uviesť skutočnosti, ktoré sú mu známe a ktoré súvisia s predmetom konania písomne, čo však neurobil a neuviedol žiadnu podstatnú skutočnosť, ktorá by preukazovala poskytnutie pôžičky žalobkyni zo strany žalovanej.

26. Okresný súd v napadnutom rozsudku z 10. 1. 2019, č. k. 27C/15/2018-144, podrobne vysvetlil, prečo odmietol vykonať dôkaz navrhnutý žalovanou, a to výsluch syna žalovanej a jej druha. V oboch prípadoch považoval tieto dôkazné prostriedky za neúčelné a nehospodárne. Pre úplnosť, keďže rozhodnutia, na ktoré poukazoval okresný súd pri zdôvodnení, prečo nevykonal uvedené dôkazy, nenašli svoje odzrkadlenie v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu, opätovne uvádza, že tak syn, ako aj druh žalovanej svojou výpoveďou opísali tú istú skutočnosť, o ktorej už vypovedala žalovaná, a preto nepovažoval súd za potrebné, ani za účelné, aby opakovane o tej istej skutočnosti znova vypovedali ďalší svedkovia. V tomto smere okresný súd poukazoval na závery judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (porov. R 37/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo/262/2009, R 21/2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 11. 2018, sp. zn. 1Cdo/96/2018), ktorý takýto postup nepovažoval za odňatie možnosti konať pred súdom alebo povedená inak, za porušenie práva na spravodlivý proces. Vykonanie viacerých dôkazov o tej istej skutočnosti totiž

nemá za následok vyššiu dôkaznú silu, ani vyššiu pravdepodobnosť, že uvedená skutočnosť nastala. V súlade s § 185 ods. 1 CSP je na rozhodnutí súdu, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, pričom podľa konštantnej judikatúry nie je povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy a takýto postup neznamená zo strany súdu odňatie možnosti konať pred súdom. Okresný súd neodmietol vykonať tieto dôkazy z dôvodu príbuzenského vzťahu medzi svedkami a žalovanou, v prospech ktorej mali svedčiť.

27. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Ak sa rozhodne navrhnutý dôkaz nevykonať, musí to zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Spravidla pôjde o dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti preto, lebo tú skutočnosť možno preukázať iným dôkazom (sudca vyberá, ktorý z viacerých možných je vhodný, pričom vždy prihliada na hospodárnosť) alebo sa týkajú skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež také, ktoré účastníci navrhli s úmyslom predĺžiť súdne konanie (skutočnosť, ktorú majú preukázať, už bola preukázaná, resp. je vôbec otáznе, ktorú skutočnosť má dôkaz preukazovať (GEŠKOVÁ, Katarína. § 185 [Rozhodnutie súdu o vykonaní dôkazov]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 690.)

28. Súd pri rozhodovaní o tom, ktoré dôkazy vykoná, vychádzal v súlade s citovanou judikatúrou, ako aj závermi formulovanými právnou vedou, pričom mu nie je známa taká ústavnoprávna prax podľa ktorej, „ak z vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť skutkový stav, potom je nutné z hľadiska princípov spravodlivého súdneho konania dokazovanie doplniť.“ Je pravdou, že uvedený názor formuloval v jednom zo svojich rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky (sp. zn. III. ÚS 332/09, z 26. 1. 2010), ide však o ojedinelý právny záver, ktorý sa nepremietol do neskorších rozhodnutí ústavného súdu. Naopak, záver, od ktorého sa odvíjal okresný súd v tomto prípade, vychádza z viacerých rozhodnutí, pričom niektoré z nich boli publikované aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (porov. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993, R 125/1999, R 21/2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. 8. 2010, sp. zn. 4 Cdo/262/2009, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. 4. 2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012, ale aj napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. 10. 1997, sp. zn. I ÚS 64/97, z 24. 5. 2001, z 24. 5. 2001, sp. zn. I. ÚS 25/01).

29. Okresný súd tak opätovne rozhodol na základe výpovedí strán sporu a predložených listinných dôkazov a pripojenej podstatnej časti vyšetrovacieho spisu, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav.

30. Na základe predložených kópií potvrdení o vkladoch boli na účet žalovanej IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 vkladané v hotovosti peňažné prostriedky v rôznych sumách. Konkrétne išlo o vklady: 15. 01. 2016 suma vo výške 1 000 € s popisom pre príjemcu „D.“, 22. 03. 2016 suma vo výške 6 000 € s popisom pre príjemcu „D.“, 23. 03. 2016 suma vo výške 150 € s popisom pre príjemcu „D.“, 18. 07. 2016 suma vo výške 1 800 € s popisom pre príjemcu „stavebniny F.“, 31. 07. 2016 suma vo výške 12 000 € s popisom pre príjemcu „F., Q., B., N.“, 9. 08. 2016 suma vo výške 850 € s popisom pre príjemcu „P. F.“, 23. 09. 2016 suma vo výške 1 200 € s popisom pre príjemcu „F. X.“, 06. 10. 2016 suma vo výške 1 600 €, 11. 11. 2016 suma vo výške 1 000 €, 24. 03. 2017 suma vo výške 9 700 € s popisom pre príjemcu „stavba“, dňa 22. 06. 2017 suma vo výške 3 000 €. Všetky doklady o vklade v hotovosti obsahujú aj identifikáciu vkladateľa, ktorý sa podpísal v digitalizovanej podobe. Žalobkyňa bola ako vkladateľ uvedená v desiatich prípadoch. Iba v prípade vkladu v hotovosti vo výške 1 600 € na účet žalovanej 6. 10. 2016 bola ako vkladateľ uvedený a podpísaný P. X. (číslo ID: X., rodné číslo XXXXXX/XXXX).

31. Na základe potvrdenia od spoločnosti Tatra banka a. s., z 11. 12. 2018, v ktorej bol vedený bežný účet žalovanej, bolo zistené, že žalovaná bola výlučným vlastníkom a disponentom účtu, na ktorý žalobkyňa vkladala hotovosť v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 a taktiež debetné karty vydané k účtu boli vydané na meno žalovanej.

32. Z predloženého výpisu z listu vlastníctva č. 74 vyplýva, že žalovaná sa stala na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 20. 4. 2017, vlastníkom nehnuteľnosti, a to rodinného domu v k. ú. F., súp. číslo XXX, vrátane pozemkov, na ktorých je postavený.

33. Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

35. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

36. Pri bezdôvodnom obohatení vzniká záväzok, predmetom ktorého je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Ide o záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa v období od 15. 1. 2016 do 22. 6. 2017 vložila na účet žalovanej peňažné prostriedky v celkovej sume 36 700 €.

37. V tejto časti uplatneného nároku mal súd za preukázané, že žalobkyňa v hotovosti vložila peňažné prostriedky na účet žalovanej vedený v spoločnosti Tatra banka a. s. (IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), ktorého jediným vlastníkom a osobou oprávnenou disponovať s finančnými prostriedkami na účte bola žalovaná. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a. s. (časť B. pre klientov - spotrebiteľov, článok II. bod 2.2.), bol iba majiteľ účtu oprávnený disponovať s finančnými prostriedkami na účte, pokiaľ na to nespĺnomocnil ďalšie osoby, a to buď udelením plnej moci prostredníctvom zriadenia podpisového vzoru k účtu alebo vkladnej knižke, alebo udelením písomného plnomocenstva ku platobným kartám. Z potvrdenia vydaného Tatra bankou, a. s., vyplýva, že žalovaná bola jedinou oprávnenou nakladať s prostriedkami na účte a taktiež ako jediná bola oprávnená disponovať platobnou kartou vydanou k predmetnému účtu. Podľa Obchodných podmienok Tatra banky, a. s., pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, kartu je oprávnený používať výlučne držiteľ, ktorému banka kartu vydala. Držiteľ karty je povinný znemožniť, resp. zabrániť používaniu karty inou osobou (čl. IV. bod 4.9.). Sama žalovaná uviedla vo svojej výpovedi na pojednávaní, že internet banking sa nevyužíval, peniaze vyberala v hotovosti, príp. zadávala trvalé príkazy, teda disponovala s predmetnými financiami na účte.

38. Z uvedeného je teda nepochybné, že žalovaná ako vlastníka a disponenta účtu, na ktorý žalobkyňa vkladala peňažné prostriedky, bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne, pretože nepreukázala, že by za vložené finančné prostriedky poskytla žalobkyňu akékoľvek protiplnenie. Tvrdenie žalovanej, že s tým nič nemala a že žalovaným mal byť jej syn, neobstojí, pretože len žalovaná mohla disponovať s predmetným účtom, čo aj napokon sama potvrdila, keďže bez jej úkonu nemohli byť finančné prostriedky na účte použité. Je bez akéhokoľvek právneho významu, ako s týmito finančnými prostriedkami žalovaná ďalej nakladala. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čestné vyhlásenie Y. O., že s uvedeným účtom disponoval, pretože čestné vyhlásenie je v rovine tvrdení jedného zo svedkov, ktoré nebolo podporené žiadnym hodnoverným dôkazom. Navyše, je potrebné uviesť, že je nemožné preukázať, či žalovaná alebo jej syn disponovali presne s tými peňažnými prostriedkami, ktoré na účet vložila žalobkyňa, pretože peniaze patria medzi druhovo určenú vec. Na predmetnom účte sa nachádzali peňažné prostriedky aj z iných zdrojov ako od žalobkyne. V konečnom dôsledku, žalovanej nič nebráni vymáhať dlžnú čiastku od jej syna, ak tvrdí, že tieto peniaze používal Y. O.. Žalovaná predložila aj zmluvu o pridelení a zásadách používania identifikačných, autentifikačných a autorizačných prostriedkov z 22. 12. 2015 spolu s trvalým príkazom, o ktorej sa zmieňovala ešte vo svojich predošlých vyjadreniach a ktorá má preukazovať, že z predmetného účtu boli platené záväzky jej syna v zdravotnej poisťovni. Uvedený dôkaz práve naopak preukazuje, že jedinou oprávnenou osobou, ktorá bola oprávnená zriaďovať trvalé príkazy, bola iba žalovaná. Skutočnosť, že z uvedeného účtu sa platili výdavky syna žalovanej len dokazuje, že na účte sa nachádzali peňažné prostriedky z rôznych zdrojov, ktoré boli žalovanou využívané na úhrady rôznych výdavkov. Avšak predmetný dôkaz nepreukazuje, že predmetný účet mal byť len akýmsi platobným miestom.

39. Žalovaná svoju procesnú obranu založila na tvrdení, že jednotlivé vklady hotovosti žalobkyňou boli splátky pôžičky, ktoré jej mala poskytnúť vo výške 40 000 € v hotovosti 29. 1. 2016. Žalovaná však nemala žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval poskytnutie pôžičky, čo aj sama priznala vo svojom vyjadrení z 30. 9. 2019, okrem dvoch svedkov a to jej syna Y. O. a jej druhu U. F., ktorý mali byť prítomní pri jej poskytnutí žalobkyňi. Žalovaná nevysvetlila ako je možné, že žalobkyňa prvý vklad v hotovosti na jej účet realizovala už 15. 1. 2016 vo výške 1 000 €. Pri niektorých vkladoch sú uvedené aj poznámky, pričom ani jeden doklad o vklade neobsahuje zmienku o tom, že by malo ísť o splátku pôžičky. Naopak, ako uviedla žalobkyňa, išlo o peňažné prostriedky na rekonštrukciu rodinného domu v k. ú. F., ktorého vlastníčkou bola aj žalovaná na základe kúpnej zmluvy a v čase, prebiehajúceho konania pred súdom uvedenú nehnuteľnosť (dom s dvoma bytovými jednotkami súp. č. XXX) previedla na základe darovacej zmluvy na svojho syna P. M. (byt č. X) a od 11. 6. 2019 vlastní časť nehnuteľnosti (byt č. X) U. P..

40. Je len ťažko uveriteľné, že žalovaná si uvedenú sumu dokázala nasporiť a bez akéhokoľvek dokladu požičať jej v tom čase neznámej osobe, ktorú predtým ani raz nevidela, pričom nevysvetlila, akým spôsobom a z akého dôvodu uvedenú pôžičku poskytla v Bratislave, ak uvedenú hotovosť mala mať údajne v mieste svojho bydliska v O. „v obáľkach“ a akým spôsobom uvedenú hotovosť dopravila až do Bratislavy. Žalovaná napriek tomu, že spočiatku tvrdila, že okrem dvoch svedkov nemá žiaden dôkaz, predložila na pojednávaní 4. 8. 2020 kúpnu zmluvu z 21. 7. 2015, ktorá má zrejme preukazovať zdroj peňazí poskytnutých žalobkyňi. K tomu okresný súd uvádza, že žalovaná vo svojej výpovedi uviedla ako zdroj hotovosti 40 000 €, že ide o nasporené prostriedky, ktoré mala odložené z prvého manželstva a predávala byt, z ktorého si tiež nechala niečo našetrené. Z uvedenej zmluvy však vyplýva, že kúpna cena za byt 37 500 € bola poukázaná bezhotovostne na účet žalovanej, pričom žalovaná vo svojej výpovedi naopak uvádzala, že peniaze na pôžičku mala uložené v hotovosti, pričom tento rozpor nevysvetlila. Okrem toho už v tom čase bol účinný zákon č. 394/2012 Z. z., ktorý zakazoval platbu v hotovosti, ktorej hodnota prevyšuje 15 000 €, medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi (§ 4 ods. 2). Preto nie je zrejmé, prečo bola poskytnutá pôžička v hotovosti v tak vysokej sume, ak mala byť žalobkyňou splácaná poukázaním peňažných prostriedkov na účet vedený v banke.

41. Žalovaná predložila v rámci odvolania aj žiadosť o odpustenie súdneho poplatku, prílohou ktorej bolo dokladovanie jej majetkových pomerov. Z týchto údajov vyplýva, že žalovaná je od 1. 9. 2007 v pracovnom pomere, v ktorom bola aj 29. 1. 2016, teda v čase keď mala poskytnúť pôžičku žalobkyňi. Ani na jednom mieste sa však nezmenila, prečo nebola v práci narozdiel od svedka F., ktorý si v ten deň zobral v práci dovolenku. Ďalej žalovaná uviedla, že v roku 2016 si postavila spolu so svedkom F. montovaný 4-izbový dom v O. s odhadom trhovej hodnoty 75 000 €, na ktorý si vzala hypotéku vo výške 58 000 €. Taktiež spláca aj pôžičku vo výške 23 000 €. Z akého dôvodu si žalovaná zaťažila hypotékou a ďalším úverom v celkovej výške 81 000 €, ak mala nasporených v hotovosti 40 000 €, ktoré namiesto investovania do vlastného bývania poskytla žalobkyňi bezúročne a bez akéhokoľvek dokladu, súdu nevysvetlila. Taktiež podľa vyjadrenia svedka Y. O. mala žalovaná opäť v júni 2016 požičať žalobkyňi sumu 36 999 €. Žalovaná dokonca predložila aj výpisy z účtu v banke za obdobie 30. 11. 2018 do 28. 2. 2019, z ktorých nevyplyva, že by na účte disponovala peňažnými prostriedkami, ktoré by sa rovnali sumám poskytnutých pôžičiek, ani jej priemerný mesačný príjem nedosahuje výšku z ktorého by mohla reálne nasporiť takúto sumu. Jej priemerný mesačný príjem pritom predstavuje cca. 1 000 € a pravidelné mesačné výdavky vyčíslila na sumu 851,64 €. V tomto prípade tak nie je zřejmý ani motív poskytnutia pôžičky, ktorá bola pre žalovanú zjavne nevýhodná z ekonomického hľadiska, pretože v čase jej poskytnutia mala vysoké výdavky, pre ktoré si musela vziať úver, či hypotéku, ktoré musí splácať spolu s úrokom, pričom s poskytnutím bezúročnej pôžičky nemala žiaden výnos, dokonca jej vznikli náklady spojené s vycestovaním do Bratislavy.

42. Žalovaná vypovedala aj v rámci trestného konania dňa 25. 7. 2018, pričom vo svojej výpovedi ani na jednom mieste nespomenula, že by poskytla žalobkyňi pôžičku vo výške 40 000 €. Vyjadrila sa však, že predmetný účet v Tatra banke, a. s., zriadila kvôli svojmu synovi Y. O., ktorý mal aj následne využívať a k peniazom, ktoré vkladala na tento účet žalobkyňa, nemala prístup. Ako už bolo uvedené vyššie, ide o zavádzajúce a protichodné tvrdenia žalovanej, pretože s účtom disponovala a mala k nemu prístup jedine žalovaná. Ak teda išlo o pôžičku pre žalobkyňu a žalovaná jej poskytla číslo svojho účtu, na ktorý mala pôžičku vrátiť, toto jej tvrdenie spochybňuje jej skoršia výpoveď pred vyšetrovateľom, kde uviedla, že o týchto peniazoch nič nevie a ani k nim nemala prístup. Ani z predloženej komunikácie prostredníctvom mobilnej aplikácie medzi žalobkyňou a synom žalovanej Y. O. nie je žiadna zmienka o

tom, že by žalobkyni bola poskytnutá pôžička zo strany žalovanej. Naopak, sú tam pokyny zo strany Y. O., ktoré obsahujú číslo účtu žalovanej, príp. aj výšku sumy a poznámky k jednotlivým platbám, pričom čas pokynov sa zhoduje s časom, kedy žalobkyňa tieto finančné prostriedky vkladala na účet žalovanej.

43. Žalovaná doposiaľ nepodnikla žiadne právne kroky za predpokladu, že by jej tvrdenia o pôžičke boli pravdivé, ktoré by smerovali k zaplateniu zvyšnej časti pôžičky, pretože žalobkyňa mala na jej účet vložiť iba 38 300 €, teda o 1 700 € menej ako jej mala žalovaná požičať a za účelom vrátenie zvyšnej sumy žalobkyňu ani žiadnym spôsobom nekontaktovala. Uvedené financie by jej museli chýbať ak si so svojim druhom musela vziať na financovanie ich rodinného domu hypotéku z banky. Na pojednávaní 29. 11. 2018 žalovaná uviedla, že ak by malo ísť o dohodu medzi žalobkyňou a jej synom o tom, že peniaze mala vkladať na účet žalovanej, tak pasívne legitimovaným mal byť v tomto konaní jej syn, pričom jej účet bol len platobným miestom. Uvedené tvrdenie žalovanej je však absolútne protichodné oproti jej predchádzajúcim tvrdeniam o splácaní pôžičky žalobkyňou na jej účet. Žalovaná na jednej strane tvrdila, že žalobkyňa jej splácala pôžičku na účet, ku ktorému mal mať prístup iba jej syn a súčasne sa obťažovala tým, že išlo o peniaze, ktoré platila žalobkyňa jej synovi na účet žalovanej, o ktorých žalovaná nemala vedomosť. Rozpor vo svojich tvrdeniach žalovaná dôveryhodne nevysvetlila, naopak zopakovala ich v rámci záverečnej reči, kde opäť uviedla, že žalobkyňa vracala peniaze žalovanej s poskytnutej pôžičky na jej účet, s ktorým však údajne nedisponovala napriek tomu, že k nemu ako jediný vlastník mala prístup, čo následne potvrdila aj tým, že z neho previedla p. F. 20 000 € dňa 16. 5. 2016. Žalovaná mala pritom nielen možnosť, ale v rámci, či už odporu proti platobnému rozkazu, príp. vyjadrenia, povinnosť na podporu svojich tvrdení predložiť dôkazy, čo však nevyužila dostatočne a ďalšie dôkazy uvádzala v rámci realizácie práva záverečnej reči, na čo však súd nemohol prihliadať s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania v súlade s § 153 CSP.

44. Ani výpoveď dvoch svedkov nepotvrdila skutočnosti uvádzané žalovanou a nevyvrátila pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede žalovanej. Svedkovia síce zhodne uviedli, že boli pritom ako žalovaná poskytla 40 000 € v hotovosti žalobkyni, avšak bližšie okolnosti neuviedli. Syn žalovanej navyše tvrdil, žalobkyni žalovaná v 6/2016 poskytla ďalšiu pôžičku vo výške 36 999 €, čo nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Okrem toho, že obaja svedkovia sú v príbuzenskom pomere k žalovanej, je potrebné uviesť a poukázať na výpoveď svedka F. z trestného konania, ktorý priznal ovplyvňovanie zo strany syna žalovanej, aby za peniaze svedčil v prospech žalovanej. Taktiež okresný súd poukazuje aj na uznesenie o vznesení obvinenia z 18. 4. 2019, ČVS: E.-XXXX/X/VYS-W.-XXXX, voči Y. O., ktoré predložila žalovaná k svojmu vyjadreniu z 5. 5. 2019 a teda predmetné uznesenie mal k dispozícii už odvolací súd. V jeho odôvodnení (str. 12) sa uvádza, že Zborom väzenskej a justičnej stráže bol zdržaný list, ktorý Y. O.É. adresoval žalovanej a ktorým ju inštruuje, ako v konaní pred okresným súdom vypovedať. Pre úplnosť súd zaobstaral aj kópiu uvedeného listu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva správnosť záveru okresného súdu, že výpoveď tohto svedka je absolútne nedôveryhodná, so žalovanou boli vopred dohodnutí ako budú v predmetnej veci vypovedať, pričom svedok O. už pred vyhlásením zrušeného rozsudku sa sám dožadoval výpovede pred súdom, pričom sa označil za kľúčového svedka, teda už v tom čase disponoval informáciami o konaní, o ktorých sa nemal ako dozvedieť, keďže od 10. 7. 2018 je vo výkone väzby, z čoho je zrejme, že tieto informácie o konaní mu poskytovala žalovaná.

45. Rovnako tak považuje súd za nedôveryhodnú svedeckú výpoveď svedka U. F., ktorý na jednej strane uviedol, že sa o peniaze pre žalobkyňu nezaujímal, ani nevedel, či ich žalobkyňa splatila, na druhej strane uvádzal, že bol osobne prítomný pri odovzdaní peňazí žalobkyni a vedel, že Y. O. tieto peniaze ďalej používal. Uvedenú skutočnosť opísal všeobecne poznámkami o mieste a čase odovzdania peňazí, ako už predtým vypovedala samotná žalovaná. Okresnému súdu taktiež neušlo pozornosti, že výzva na polozenie otázok svedkom bola žalovanej doručená 18. 5. 2020, pričom do spisu prišla nahliadnúť osobne 27. 5. 2020, z ktorého si robila kópie. Predmetný spor sa pritom vedie od roku 2018, pričom žalovaná bola nahliadnúť do spisu a robila si z neho kópie po prvý raz tesne pred písomnou svedeckou výpoveďou jej druha, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. S prihliadnutím na túto skutočnosť, ako aj na ovplyvňovanie a koordináciu výpovedí medzi žalovanou a jej synom a taktiež na to, že ide o blízku osobu žalovanej, považuje súd výpoveď tohto svedka taktiež za nedôveryhodnú. Napokon existuje rozpor v jeho výpovedi oproti vyjadreniam žalovanej, ktorá tvrdila, že so žalobkyňou sa dohodla na vrátení peňazí najneskôr do 15. 6. 2017, pričom svedok F. uviedol, že sa dohodli, že peniaze má vrátiť max. do dvoch rokov. Uvedené svedecké výpovede z týchto dôvodov nepovažoval súd za dôveryhodné a neboli nimi preukázané tvrdenia žalovanej.

46. Ďalší dôkaz, ktorý mal preukazovať, že došlo k odovzdaniu peňazí žalovanej, bola fotografia psa s dátumom na fotografii 29. 1. 2016, ktorú žalovaná predložila na pojednávaní 4. 8. 2020. Uvedený dôkaz považuje súd za absurdný, ktorým sa nepreukázalo žiadne tvrdenie žalovanej. Z predmetnej fotografie nie je vôbec zrejmé, kde a kedy bola fotografia vyhotovená, pričom údajný dátum mohol byť dodatočne kolážou upravený. Na uvedenej fotografii nie je zachytená žiadna osoba, ani peňažné prostriedky. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne v rámci výpovede v trestnom konaní, okresný súd uvádza, že je výsostným právom žalobcu, voči komu si bude žalobou uplatňovať svoj nárok. Ak sa žalobkyňa rozhodla pre uplatnenie nároku od žalovanej, či už z dôvodu bonity alebo na základe iných okolností, uvedená skutočnosť nepreukazuje, že jej nárok nie je dôvodný a že sa žalovaná na jej úkor neobohatila. Súd nezistil ani rozpor vo výpovediach žalobkyne, pretože z predmetnej časti zápisnice je zrejmé, že žalobkyňa vkladala peniaze na účet žalovanej, ktorú Y. O. predstavoval ako svoju ekonómku. Naopak, z uvedených skutočností je zrejmé, že ide o účelovú obranu žalovanej v snahe zmariť uspokojenie pohľadávky žalobkyne účelovou obranou žalovanej o nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie, ktorú súd z uvedených dôvodov nepovažuje za dôvodnú.

47. Žalovaná napokon v písomnom vyjadrení z 17. 7. 2020 navrhla vypočúť ďalšieho svedka F. O., ktorého spomínal vo svojej výpovedi syn Y. O., ako osobu, ktorá mala vedomosť o pôžičke žalobkyne. Tento dôkaz súd nevykonával, pretože nešlo o priameho svedka udalosti, ale osobu, ktorá sprostredkovane mala vedomosť o údajnej pôžičke. Keďže úlohou svedka je opísať, ako vnímal skutočnosti vlastnými zmyslami, nebol dôvod vykonať výsluch osoby, ktorá nebola priamym svedkom poskytnutia pôžičky žalobkyne.

48. Z uvedených skutočností a vykonaných dôkazov vyplýva, že existuje celý rád závažných pochybností a nezrovnalostí vo výpovediach žalovanej, ktoré si vzájomne odporujú a neboli odstránené ani vykonaním iných dôkazov. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala žiadnym hodnoverným dôkazom, že sa neobohatila na úkor žalobkyne bez akéhokoľvek právneho dôvodu a taktiež nepreukázala, že zo strany žalobkyne išlo o splátky pôžičky, ktorú jej mala poskytnúť v hotovosti v celkovej sume 40 000 €. Okresný súd mal naopak preukázané, že žalobkyňa vložila na účet vo vlastníctve žalovanej sumu 36 700 €, ktorú jej doposiaľ žalovaná nevrátila, ani jej neposkytla iné protiplnenie, preto jej žalobe v tomto rozsahu vyhovel.

49. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania s plnením záväzku bola 0 % (platná od 16. 3. 2016, údaje zverejnené na webovej stránke www.nbs.sk). Úrok z omeškania preto predstavuje výšku 5 % ročne, a v tejto výške si ho uplatňuje žalobkyňa z dlžnej sumy.

52. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia vznikla aj žalobkyňou uplatnená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 36 700 €. Súd žalobkyne priznal úroky z omeškania odo dňa doručenia žaloby súdu tak, ako navrhla vo svojom žalobnom návrhu, t. j. od 27. 12. 2017 do zaplatenia.

53. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

56. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 96 % (neúspešná bola v časti istiny 1 600 € s prísl.), jej neúspech predstavuje 4 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový pomerný úspech vo výške 92 % (96 % - 4 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

57. Zároveň okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom bola úspešná žalovaná, preto jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

58. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má chybu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto chyba mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k chybám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.